

ningens Tilslutning til og derved havde følt sig forpligtet til at gennemføre en Række Forslag, som der tidligere ikke havde været Mulighed for at gennemføre. Det havde været nødvendigt at udskrive nye Skatter til Dækning af Statens ekstraordinære Udgifter, men det havde dog været muligt at tilvejebringe de fornødne Indtægter uden at gaa til indrekte Skatter, og man maatte ikke tro, at Det radikale Venstre ønskede at opretholde alle de urimelige Skatter paa Befolkningens Forbrug. Skatterne var ganske vist store, men dette var uundgaaeligt, naar der fra alle Sider stilledes store Krav til Statens Indsats. — Spørgsmaalet om *Priserne paa Hjemmemarkedet* for Landbrugets Produktion betragtede Taleren nu som løst. At komme ind paa en Prishævning for den Del af Landbrugsproduktionen, der eksporteres, vilde Staten ikke kunne magte; derimod maatte Kræfterne nu sættes ind paa en Nyordning af Landbrugets Gældsforhold. Ogsaa til Imødegaaelse af *Arbejdsløsheden* havde man truffet de Foranstaltninger, som det var nødvendigt og muligt at gennemføre, medmindre der da skulde indtræde ganske uforudselige Forhold. — Paa den *økonomiske Politik*s Omraade saa Regeringen det som sin store Opgave at holde Landets Betalingsbalance og dets Mønt i Orden; endvidere maatte man søge at sikre den størst mulige Udførsel bl. a. for at sikre Landet de nødvendige Raastoffer og Forbrugsvarer. — *Samarbejdet* mellem Regeringspartierne og Oppositionspartierne havde i den forløbne Samling ikke formet sig saaledes, som de Radikale kunde ønske. Det havde navnlig fra Venstres Side skortet paa god Vilje til at samarbejde i naturligt Omfang, medens de Konservative havde vist langt større Vilje til positiv Samvirken. Fremtiden bød nu tre store og betydningsfulde Opgaver at samarbejde om: Forfatningsreformen, Skattereformen og en Nyordning af Landbrugets Gældsforhold, der sikrede Erhvervets Udøvere en rimelig Løn under skiftende Forhold. Det radikale Venstre gik til Medarbejde paa disse Opgavers Løsning i Forstaaelse af, at det danske Folks Ret til at træffe sine Afgørelser ved lige og almindelig Valgret bør sikkert forankres i Forfatningen.

Valdemar Thomsen (F. F.) kritiserede først den Maade, hvorpaa man fra Socialdemokratiets Side havde øvet Indflydelse paa *Radioudsendelser*; Landbruget var blevet tilsidesat, og der havde ikke været lige Ret for de forskellige Befolkningsklasser. — Den store Lovhøst gav ikke Udtryk for nogen Kursændring paa det *økonomiske* Omraade; Kursen var blevet holdt rigtig støt, det vilde sige rigtig daarligt, og *Landbruget* og de arbejdsløse havde stadig i det væsentligste baaret Krisens Byrder; der vilde fremdeles bestaa et skrigende Misforhold mellem Landbruget paa den ene Side og den